

ಸಮತೆ ಮತ್ತು ಗುಣಮಟ್ಟ: ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತವೆ

ಗ್ರಾಮೀಣ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಮತೆ ಮತ್ತು ಗುಣಮಟ್ಟ ಎಂಬುದು ಅಮೂರ್ತವಾದ ಆಶೋತ್ತರಗಳು. ಇದನ್ನು ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಆಚರಣೆಗೆ ತರುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಅಲ್ಲೂರು ವಡ್ಡರಹಟ್ಟಿ ಎಂಬ ಹಾಡಿಯಂಥ ಕುಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದಾಗ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡೆ. ಹೆಚ್ಚು ಕಮ್ಮಿ ಅಲ್ಲೂರಿನ ಪೂರ್ತಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯೇ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಬುಡಕಟ್ಟಿಗೆ (ಎಸ್.ಟಿ.) ಸೇರಿದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಬಹುತೇಕ ವಯಸ್ಕರು ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರಾಗಿದ್ದು ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಮಿಕರಾಗಿ ಹೇಗೋ ಬದುಕು ನಡೆಸುವವರು. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿನ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರು ಮತ್ತು ಅವರ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿ ಒಂದು ಸರಳವಾದ ಸಮಾನತೆ ಹಾಗೂ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಗುರಿಯೊಂದಿಗೆ ಶಾಲೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಈ ಶಾಲೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಗುವೂ ಶಾಲೆ ಬಿಡುವಾಗ ತಾನು ಪಿಯುಸಿಯನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂಬ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ದೃಢ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ; ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಆ ಮಗುವಿಗೆ ಅಂತಹ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದು ಈ ಶಿಕ್ಷಕರಿಬ್ಬರು ಮೇಲು-ಕೀಳು ಎನ್ನದೆ ಮಾಡಿದ ವಿದ್ಯಾದಾನದ ಗುಣಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಹೊರಜಗತ್ತಿನವರಿಗೆ ಪಿಯುಸಿ ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಗುರಿಯಲ್ಲವಲ್ಲ ಎನಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರತಿಕೂಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿಂದ ಬರುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸುವುದೇ ಒಂದು ಹೊಸ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೇ ತೆರೆಯುವ ಮಹಾನ್ ಜಿಗಿತವೇ ಸರಿ.

ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಒಳ್ಳೆಯ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತಾದ ನನ್ನ ಈ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ನಾನು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಕುರುಹುಗಳಿಗಾಗಿ ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದೆ. ಕಟ್ಟಕಡೆಯ ಮಗುವನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆಯೇ? ಕಟ್ಟ ಕಡೆಯ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಹೂಡುವ ಶ್ರಮವು ಬೇರೆಯವರ ಮೇಲೆ ಹೂಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಮನಾದುದೇ? ಇದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಹೌದು ಎನ್ನುವ ಉತ್ತರ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ಭೇಟಿ ನೀಡಿದ ಬಹುತೇಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೊಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡೆ.

ಅವರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಗುವಿಗೂ ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಜಾಣರಿಗೆ ಹೊಸ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಒಡ್ಡುತ್ತಿದ್ದರು; ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಶಾಲೆಗಳ ಮಕ್ಕಳು ಬೇರೆ ಶಾಲೆಯ ಮಕ್ಕಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಅನೇಕ ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಬೋಧನೆಗೆ ಗಮನವನ್ನು ಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರೀತಿಯೂ ಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬಗೆಯೂ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ವಿಧಾನವೂ ಅದನ್ನು ಪ್ರಕಟಪಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಮಕ್ಕಳು ಪಾಠದ ಕುರಿತು ಪರಸ್ಪರ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಪಾಠವನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಓದಿ, ಬರೆದು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಶಕ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಗಣಿತದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸುತ್ತಾರೆ, ವಿಜ್ಞಾನದ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳುವ ಪ್ರಯತ್ನಶೀಲತೆಯೂ ಅವರಲ್ಲಿದೆ.

ಈ ಶಾಲೆಗಳ ಮಕ್ಕಳು ಏಕೆ ಬೇರೆ ಶಾಲೆಯ ಮಕ್ಕಳಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮರಾಗಿದ್ದಾರೆ? ಶಿಕ್ಷಕರ ಯಾವ ಆದರ್ಶ ಹಾಗೂ ನಂಬಿಕೆಗಳು ಅವರ ತರಗತಿಯ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಫಲನಗೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ?

“ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಗುವೂ ಕಲಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥ, ಅದರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಮ್ಮದು” ಎಂಬುದೇ ಈ ಶಿಕ್ಷಕರು ತಮ್ಮ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸುವ ನಂಬಿಕೆಯ ತಿರುಳು. ಅವರ ಬೋಧನಾ ವಿಧಾನ ಆ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಇಂಬು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಗುವಿಗೂ ಕಲಿಕೆ ಎಂಬುದು ರೋಚಕ ಅನುಭವವಾಗಬೇಕೆಂದು ಈ ಶಿಕ್ಷಕರು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳು ತರಗತಿಗೆ ತರುವ ಅವರದ್ದೇ ಆದ ತಿಳಿವಳಿಕೆಗೆ ಈ ಶಿಕ್ಷಕರು ಮನ್ನಣೆ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆಯೇ ಮಗುವಿನಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುವಂತೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದಾಗ, ಅವರು ಕುತೂಹಲಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ, ಭಯವಿಲ್ಲದೆ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸಲು ಕಲಿತಾಗ ಅವರು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಗಳಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಈ ಶಿಕ್ಷಕರು ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕ, ಪಠ್ಯಕ್ರಮ ಮತ್ತು ವೇಳಾಪಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ನಾವು ನಿಯಂತ್ರಣ ಹೊಂದಿರಬೇಕೇ ಹೊರತು, ಅವು ನಮ್ಮನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಮಾತನಾಡಿಸಿದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕರೂ ನಮಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಮಕ್ಕಳು ಹೊರ ಜಗತ್ತಿನೊಂದಿಗೆ, ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಈ ಶಿಕ್ಷಕರು ನೆರವಾಗುತ್ತಾರೆ. ಭಾಷೆ, ಗಣಿತ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಬೆಸೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವುಗಳ ನಡುವಿನ ಗಡಿರೇಖೆಗಳು ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಅಳಿಸಿಹೋಗಬೇಕು, ಭಾಷೆಯ ಉತ್ತಮವಾದ ಗ್ರಹಿಕೆಯು ಗಣಿತದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಬೆಂಬಲ ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಶಿಕ್ಷಕರು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಶಿಕ್ಷಕರು ವಿಷಯಜ್ಞಾನದ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪರಿಶ್ರಮ ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳ ಕಲಿಕಾ ಸ್ಪಂದನೆಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಪಾಠದ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು, ಕೆಲಸದ ಪಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ತಯಾರು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತಾರೆ, ಕಲಿಕೆಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುವಂಥ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು, ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು

ರಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಸಿ.ಸಿ.ಇ.ಯನ್ನು ಸೂಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು ಅವರ ಬೋಧನಾ ವಿಧಾನದ ಅಖಂಡವಾದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಭಾಗವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅನೇಕರು ನಿಗದಿತ ಮಾದರಿಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ತಮ್ಮ ಉಪಯುಕ್ತ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಮಕ್ಕಳ ದಾಖಲೆ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಪೋಷಕ-ಶಿಕ್ಷಕರ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ; ಸಮಸ್ಯೆ ಇರುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಯೋಜಿತ ಬೆಂಬಲ, ಹಾಗೂ ಸಹಾಯ ನೀಡಲು ಸಹ ಇದು ಆಧಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಬೆಂಬಲ ಎಂದರೆ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಗಮನ, ಅಂಥವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ತರಗತಿಗಳು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಹಾಳೆಗಳು (ವರ್ಕ್‌ಶೀಟ್) ಇರುತ್ತವೆ.

ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಬೋಧನೆ ಮತ್ತು ಕಲಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಶಿಕ್ಷಕರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದಾಗ, ಅವರು ಮಕ್ಕಳ ಕಲಿಕೆಯ ಸಾಧನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ವಿಷಯದ ಕುರಿತು ಅವರು ಗಳಿಸಿರುವ ಪಾಂಡಿತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ನಮಗೆ ಈ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿಶಾಲ ದೈಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿವಿಲ್ಲ ಎನ್ನಿಸಿಬಿಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದು ನಿಜವಲ್ಲ. ಅವರು ಅನುಸರಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಮಕ್ಕಳ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಗಾಢವಾದ ಕಾಳಜಿ ಇದೆ ಎನ್ನಿಸಿತು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಗುವಿನಲ್ಲೂ ಒಂದು ಪ್ರತಿಭೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಅದನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಸಲು, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ಎಂದು ಈ ಶಿಕ್ಷಕರು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಉತ್ತಮವಾದ ವಿದ್ಯೆ ಎಂದರೆ ಕೇವಲ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲ. ಅದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಬೇರೆಯವರ ಬಗ್ಗೆ ಕರುಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಲು, ಸ್ನೇಹಹಸ್ತ ಚಾಚಲು ಕಲಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಅರಿವು ಇವರಲ್ಲಿ ಇದೆ.

ಅನೇಕ ಶಿಕ್ಷಕರು ತಮ್ಮ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗದಲ್ಲಿರುವ, ಉತ್ತಮವಾದ ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ; 'ರೂಮ್ ಟು ರೀಡ್'ನಂಥ ಸಂಘಟನೆಗಳು (ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಪದಗಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನೋಡಿ) ಒದಗಿಸುವ ತಾಂತ್ರಿಕ ನೈಪುಣ್ಯವನ್ನು, ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಶಿಕ್ಷಕರು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದುವುದಕ್ಕೆ, ಮನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಉತ್ತೇಜಿಸುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ತಾವು ಓದಿದ್ದನ್ನು ಬೆಳಗಿನ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮದೇ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಮಕ್ಕಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೂ ಹೆಚ್ಚುವುದಲ್ಲದೆ, ಅವರ ಜಾಗತಿಕ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ವಿಶಾಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಶಿಕ್ಷಕರ ವಿಶ್ವಾಸ. ಅನೇಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥಾಲಯಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕೋಣೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ಅದನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ತರಗತಿ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳಂತೆಯೇ ಬೆಳಗಿನ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಸಭೆಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಮಕ್ಕಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುವಂತೆ ಯೋಜಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ

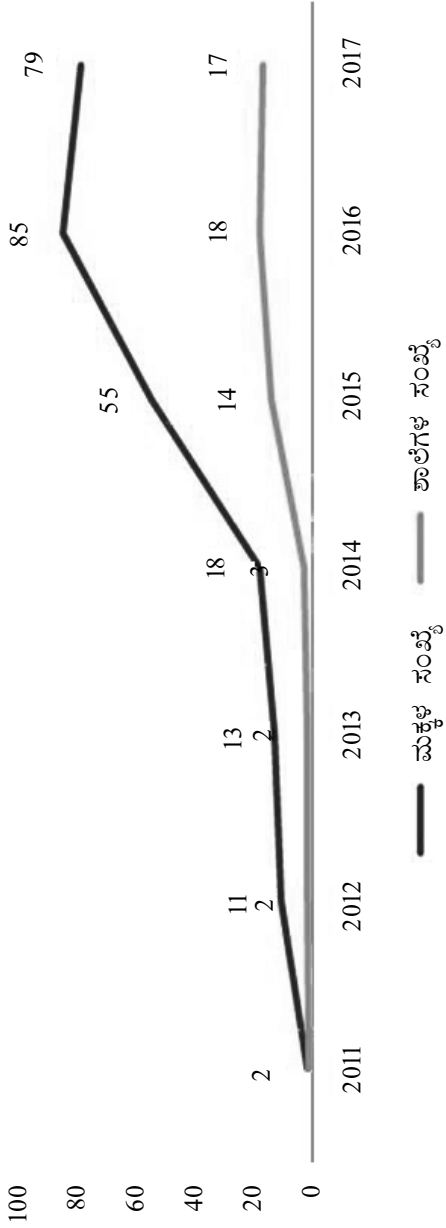
ವೇದಿಕೆ ಅದು. ತಂತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಭೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಜಾಗವೂ ಅದೇ ಆಗಿದೆ. ಲವಲವಿಕೆಯುಳ್ಳ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕಥೆ ಹೇಳುವುದು, ಮಗ್ಗಿ ಹೇಳುವುದು, ಹೊಸ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪದಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವುದು, ಸಾಮಾನ್ಯ ಜ್ಞಾನದ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ನೀಡುವುದು, ದೇಶದ ಆಗುಹೋಗುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದು, ಸಂಗೀತ ಎಲ್ಲವೂ ಇರಬಹುದು.

ಬಹುತೇಕ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಲೇಖನ ಸಾಮಗ್ರಿಗೆ, ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೆ, ವರ್ಕ್‌ಶೀಟ್‌ಗಳಿಗೆ, ಬೋಧನಾ ಸಾಮಗ್ರಿಗೆ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮಕ್ಕಳ ಸಮವಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಶಾಲಾ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಹಣವನ್ನೇ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದುಂಟು. ನಾವಿದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ವಿಚಾರಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಅವರು ಸಂಕೋಚದಿಂದ ಅದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ವಿಷಯವೇ ಅಲ್ಲ ಎಂಬಂತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅನೇಕ ಶಾಲೆಗಳೂ ಶಿಕ್ಷಕರೂ ತಮ್ಮ ಹಳೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬೋರ್ಡ್ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹಳೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವದಲ್ಲಿ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದಿನಾಚರಣೆ ಮುಂತಾದ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದು ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ-ಶಿಕ್ಷಕರ ಸಂಬಂಧ ಎಷ್ಟು ಗಾಢವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಒಂದು ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಅಳತೆಗೋಲು.

ಮಕ್ಕಳ ಕಲಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಇಂಥ ಬೋಧನಾ ವಿಧಾನ ಮತ್ತು ತರಗತಿ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳ ಪರಿಣಾಮ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಿದರ್ಶನವನ್ನು ನೀಡಿ ನನ್ನ ಈ ಪೀಠಿಕೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದುಳಿದ ಹಿನ್ನೆಲೆಗಳಿಂದ ಬಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನವೋದಯ, ಮೊರಾರ್ಜಿ, ಆದರ್ಶ ಅಥವಾ ಕಿತ್ತೂರು ಚೆನ್ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಸಿಗುವುದು ಬದುಕನ್ನೇ ಬದಲಾಯಿಸುವಂಥ ಅವಕಾಶ. ನಾವು ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದಾಗ, ಮಕ್ಕಳ ಕಲಿಕೆ ಹೇಗಿದೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ಬಂದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರು ಇಂಥ ಶಾಲೆಗಳ ಪ್ರವೇಶ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಸಿದ್ಧತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಎರಡು ನೂರು ಸೀಟುಗಳು ಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಪ್ರವೇಶ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇಂಥ ಸಿದ್ಧತೆಯಿಂದಾಗಿ ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮುಂದಿನ ಉನ್ನತ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಸೇರಲು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಸುರಪುರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾವು ಭೇಟಿ ನೀಡಿದ ಮೂವತ್ತು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂರೂ ಮೂವತ್ತೈದು ಮಕ್ಕಳು ಇಂಥ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರು (ನಕ್ಕೆ 3ನ್ನು ನೋಡಿ). ಇದು ಶಿಕ್ಷಕರ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅಪೂರ್ವ ಪುರಾವೆಯೂ ಮಕ್ಕಳ ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲಾಗದ ಸಾಕ್ಷಿಯೂ ಆಗಿದೆ.

ಸುರಪುರ ಬ್ಲಾಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಲೇಖಕರು ಭೇಟಿ ನೀಡಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ನವೋದಯ, ಮೊರಾರ್ಜಿ, ಕಿತ್ತೂರು ರಾಣಿ ಚೆನ್ನಮ್ಮ, ಆದರ್ಶ ವಿದ್ಯಾಲಯ ಪ್ರವೇಶ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾದವರ ಗಮನಾರ್ಹ ಅಂಕಿ-ಸಂಖ್ಯೆ.

ಸುರಪುರ ಬ್ಲಾಕ್‌ನಲ್ಲಿ - ನವೋದಯ / ಮೋರಾರ್ಜಿ / ಕಿತ್ತೂರು ರಾಣಿ ಚೆನ್ನಮ್ಮ / ಆದರ್ಶ
ವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಿಗೆ ಗಮನಾರ್ಹ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಾರ್ಹತೆ ಪಡೆದವರ ಕುರಿತೆ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳು

ನಕ್ಷೆ 3: ಸಮತೆ ಮತ್ತು ಗುಣಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಒಂದು ಚೇತೋಹಾರಿ ನಿರ್ದೇಶನ